

Predmet: *Tenja II* (opt. Boža Vidaković i Žarko Čubrilo)

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po2 01/12

Broj optužnice: KTO br. 1/12

Optužnica podignuta: 22.06.2012.

Glavni pretres: 10.10.2013.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećene Ivke Trajković

Glavni pretres je nastavljen ispitivanjem svedoka putem video-konferencijske veze sa Županijskim sudom u Osjeku.

Ispitivanje svedoka Zvonka Penića

Svedok je sin stradalih Evice i Stipe Penića. U vreme kritičnih događaja nije bio u Tenji. Za stradanje svojih roditelja saznao je od sada pokojnog Pere Štefanca, koji je video kada su njegovi roditelji, majka Evica i otac Stipa, ruku vezanih žicom, odvedeni iz njihove kuće. Ima informaciju da su posmrtni ostaci grupe civila iz Tenje ubijenih na stočnom groblju u blizini Bobote, u kojoj su bili i njegovi roditelji, spaljeni u ciglani u Sarvašu. Ovu informaciju dobio je od osobe srpske nacionalnosti iz Tenje, čiji identitet ne želi da otkrije. Nema dokaza za ove navode jer se identifikacija nije mogla izvršiti, ali veruje da se tako dogodilo, jer posmrtni ostaci ni jednog civila iz te grupe do danas nisu pronađeni.

Ispitivanje svedoka Vlade Valentića

Svedok je sin stradalog Ivana Valentića. Napustio je Tenju 01. jula 1991. godine i otišao u Osjek, dok su u Tenji, u porodičnoj kući ostali otac Ivan i majka Lucija. Nakon nekoliko dana, telefonom je razgovarao sa Zdenkom Miloševićem iz Tenje, koji mu je rekao da mu je otac zatvoren u kino dvorani te da je pretučen. Čuo je da se optuženi Boža Vidaković hvalio da je pretukao njegovog oca. Od majke Lucije, koja je iz Tenje proterana u aprilu mesecu 1992. godine, saznao je da otac nestao dok je ispred kuće kosio travu, te da su se pripadnici srpske TO raspitivali za njega i brata. Od meštana je čuo da se optuženi Vidaković za vreme okupacije Tenje ponašao „kao pravi šerif“ i da su ga se svi bojali. Posle mirne reintegracije vratio se u Tenju, gde mu je jednom prilikom Branko Knežević priznao da je on vozio kamion do Silaša u kojem je bio i njegov otac, a da su od Silaša kamion preuzeli optuženi Vidaković i Milan Macakanja.

Ispitivanje svedoka Vere Perković

Svedok je ćerka stradale Pere Mamić, o čijem stradanju nema neposrednih saznanja. U maju ove godine, od čoveka čiji identitet ne želi da otkrije, saznala je da su njenu majku u zatvor u kino dvorani u Tenji doveli Đorđe i Slavomir Momčilović, te da je kasnije odvedena u Silaš sa grupom zatvorenika i ubijena. Prema informacijama koje je dobila, tela ubijenih su više puta premeštana na različite lokacije, da bi konačno sva bila spaljena u ciglani u Sarvašu.

Ispitivanje svedoka Jelke Ermenić

Svedok je ćerka stradalog Franje Fučeka. Pre rata živela je u Antunovcu i o stradanju svog oca saznala je od Dragana Mandića koji je u to vreme bio grobar u Tenji, a za kojeg nema saznanja gde se sada nalazi.

Ispitivanje svedoka Joze Kneževića

Svedok je sin stradalih Marije i Marka Kneževića. Sa roditeljima i mlađim bratom Zoranom živeo je u Tenji kada su mesto zauzele srpske snage. Sa ocem i bratom bio je raspoređen u radni vod, pa su pod prinudom obavljali različite poslove. Kao Hrvatima, bilo im je zabranjeno slobodno kretanje po Tenji, pa je o stradanju civila samo čuo iz priča meštana. Jednom prilikom, kada se vraćao sa prinudnog rada, pred prodavnicom je video da na nosilima leži Ivan Valentić, koji mu je rekao da ga je pretukao Božo Vidaković. Optuženi Vidaković je svakodnevno dolazio u njihovu kuću, pretio im, maltretirao ih i uzimao stvari iz kuće, te je odveo i njegovog oca. Bojeći se da i njih ne odvede, svedok je zajedno sa bratom Zoranom nakon par dana uspeo da pobjegne iz Tenje. Po povratku u Tenju, od komšija Srba, čuo da je optuženi Vidaković tukao njegove roditelje i ubio ih, a komšija Rajko Dokić mu je rekao da je dobro što je sa bratom uspeo da pobjegne, jer bi i njih dvojica sigurno stradali.

Ispitivanje svedoka Željka Brnjevarca

Svedok je kao pripadnik TO Tenja bio raspoređen na mestu stražara - prvo ispred kuće Steve Kukića, a kasnije ispred kino dvorane, u kojim objektima su bili zatvoreni meštani civili. Video je da optuženi Čubrilo dovodi bračni par Dumančić u kuću Steve Kukića. Nikoga od stradalih, osim poštara zvanog „Medo“ ne poznaje. Zatvorene nije video jer, navodno, niko od njih za vreme njegove smene nije izlazio iz objekata. Nema saznanja šta se dogodilo sa zatvorenim civilima.

Ispitivanje svedoka Čede Vukašinovića

Svedok je kao pripadnik TO Tenja bio stražar kod kuće Steve Kukića, a kasnije i ispred kino sale, u kojima su bili zatvarani meštani civili hrvatske nacionalnosti. Od stradalih civila poznaje samo Josipa Medveda, kojeg su zvali „Meda poštar“. Zatvorene nije video, jer navodno niko od njih nije izlazio iz objekata dok je on bio na straži. Nije mu poznato šta se dogodilo sa civilima koji su bili zatvoreni u kino sali. Optužene poznaje i viđao ih je tokom ratnog perioda u Tenji.

Ispitivanje svedoka Bogdana Ugrice

Svedok je bio pripadnik TO Tenja i radio je kao telegrafista u centru veze koji se nalazio u prostorijama mesne zajednice. Stalno je boravio u centru, pa optužene nije ni viđao. Čuo je da su određena lica zatvarana u kino dvorani i u podrumu privatnih kuća, ali ne može da se izjasni od koga je to čuo, već navodi „da se pričalo“. Supruga Milana Macakanje rekla mu je da je Milan ubio njihovu priju (Anu Horvat).

Ispitivanje svedoka Sime Bekića

Svedok je kao pripadnik TO Tenja bio stražar ispred kino dvorane. U to vreme u kino dvorani je bila zatvorena Marija Cerenko i još neki meštani koje nije poznavao. (U spisima predmeta nalazi se fotografija na kojoj se ispred kino dvorane vide Marija Cerenko i svedok kao stražar.) Za vreme dok je stražario, u kino dvoranu niko nije dovođen niti izvođen.

Ispitivanje svedoka Zdenka Matića

Svedok je u vreme kritičnih događaja živeo u Tenji, u ulici koja se tada zvala Vasilija Gaćeše. Do proterivanja iz Tenje u aprilu 1992. godine, kao Hrvat, bio je na prinudnom radu. Video je

kada su njegovu komšinicu Mariju Cerenko iz njene kuće odveli Milan Stanić i Željko Čelić. Mariju su izveli iz kuće i crveno-belim vozilom „pick up“ odvezli.

Ispitivanje svedoka Ivana Gotovca

Svedoku su stradali otac Nedeljko, majka Elizabeta i brat Andrija Gotovac. O njihovom stradanju nema neposrednih saznanja jer se u to vreme nije nalazio u Tenji. Meštani Tenje, koji su sada većinom pokojni, pričali su mu da je njegove roditelje i brata Andriju koji je bio 100% invalid odveo i ubio optuženi Božo Vidaković. To su mu pričali, pored ostalih, Svračak i Vlado Pipula.

Ispitivanje svedoka Olivera Kiša

Svedok je sin stradalog Đure Kiša. U vreme stradanja svog oca nalazio se u Osijeku, a putem „motorole“, od srpskih boraca iz Tenje, odmah sutradan, odnosno 08. jula 1991. godine, saznao je da mu je otac stradao i da ga je ubio optuženi Božo Vidaković.

Zapažanje:

Svedoci koji su bili pripadnici TO, iako su bili meštani Tenje, navodno skoro nikoga od stradalih civila ne poznaju, i o njihovom stradanju nemaju saznanja, dok se optuženi Božo Vidaković prema svedocima – članovima porodica stradalih odnosi bahato i navodi da svedoci Vlado Valentić i Jozo Knežević nisu normalni, a da je svedok Vera Perković sve izmislila.